

Fra Klubbens besøg i Miljøstyrelsen torsdag, den 16. april 2015

Miljøstyrelsens direktør Lars Hindkjær indledte med at berette om Miljøstyrelsens historie og organisering.

Efter at man igennem 1960'erne var blevet mere og mere opmærksom på forureningsproblematikken og affaldsproblematikken i vid forstand, oprettedes et særligt ministerium til at tage sig af disse ting: Ministeriet for forureningsbekæmpelse. Det blev naturligvis i daglig omtale til "forureningsministeriet", hvorfor navnet ændredes til Miljøministeriet. Umiddelbart virkede Miljøministeriets sagsområde voldsomt omfattende og i andre ministerier følte man, at der var oprettet et "overministerium", der ville gribe ind i disse andre ministeriers daglige virke. Næsten enhver aktivitet har en miljøside og miljømæssige konsekvenser.

Miljøministrene har siddet i meget forskellig tid, f.eks. Christian Christensen i 6 år og Svend Auken i 9 år, medens Svend Jacobsen kun sad 1 måned.

Under Miljøministeriets departement er der bl.a. Miljøstyrelsen, Naturstyrelsen (tidligere Skov- og Naturstyrelsen), Geodatastyrelsen (tidligere Kort- og Matrikelstyrelsen) og Kystdirektoratet samt en klageinstans. Kystdirektoratet er placeret i Lemvig ellers er styrelserne m.v. placeret i københavnsområdet. Udflytning af centraladministrationens institutioner fra København til provinsen er dog under permanent overvejelse.

I første omgang var man mest optaget af de umiddelbare kemiske relationer og deres påvirkning af menneskelige aktiviteter. Der var ikke endnu så megen opmærksomhed omkring erhvervslivets f. eks. landbrugets forhold. Noget af det, man først tog fat på, var sagerne om Cheminova og Grindstedværket. Cheminova var oprindeligt en virksomhed i københavnsområdet, men allerede før Miljøministeriets oprettelse, var man klar over, at virksomheden udledte farlige stoffer. Med myndighedernes godkendelse blev virksomheden flyttet til Thyborøn med udledning i klitterne (og Ve-

Klub 60+

Pensionistforening for tidligere medarbejdere i Fødevarerministeriet og for nuværende 60+ medarbejdere

sterhavet). Nu er man blevet klar over, at hverken jorden eller havet er tilstrækkelig store eller effektive til at kunne rydde op efter menneskenes aktiviteter, hvorfor et rensningsprogram er sat i værk. En tilsvarende udvikling har der været omkring Grindstedværkets deponeringer i Kjærgaard plantage. Man er med andre ord nået til den erkendelse, at intet ”kan smides væk”; det vil altid være til stede i en eller anden form.

Medens ministeriet som nævnt oprindeligt fortrinsvist beskæftigede sig med kemiske relationer og kun gjorde det på nationalt plan, udvidedes området i 1971 med vand, luft og levnedsmidler, og i 1973 med Statsskovvæsenet. Nu er man optaget af forurening med øldåser, bilforurening og grænseoverskridende forureninger. Og de internationale aspekter bliver mere og mere påtrængende. 80 pct. af Miljøministeriets regelmasse har baggrund i EU-regler.

Herefter fortalte *vice direktør Claus Torp* om Miljøstyrelsen og erhvervslivet.

Miljøstyrelsen arbejder med at sikre, at erhvervslivets aktiviteter gennemføres bedst muligt miljømæssigt set. Dette har i tidens løb ført til, at ”de lavthængende frugter” nu er plukket. De højere hængende frugter kan blive både vanskelige og kostbare at plukke. Miljøstyrelsen søger til stadighed at forbedre miljøet og lytter i denne henseende til erhvervenes brugerønsker for at opnå de miljømæssigt bedste løsninger.

Som hovedindsatsområder kan nævnes 1) en væksthæmmende politik med en innovationsdialog, 2) moderne forvaltning på baggrund af en antagelse om, at der næppe er nogen grænse for vækst i erhvervenes produktion, men man skal være opmærksom på ressource-effekten. Også spørgsmålet om genanvendelsesmulighederne bør have en stadig mere fremtrædende plads. Det kan også overvejes, om det vil være en miljømæssig fordel at leje i stedet at eje, 3) Miljø og sundhed, herunder påvirkningen fra alle de kemiske forbindelser, mennesket hver dag er omgivet af, både erhvervsmæssigt og privat.

Klub 60+

Pensionistforening for tidligere medarbejdere i Fødevareministeriet og for nuværende 60+ medarbejdere

Det sidste indlæg – Miljøregulering af landbruget – stod *funktionsleder Lidde Bagge Jensen* for.

Den politiske og dermed også Miljøministeriets interesse for landbrugets aktiviteter har været stigende fra 1980'erne og fremefter, og har givet anledning til adskillige politiske initiativer. Som eksempler kan nævnes vandmiljøplanerne (1987, 1998 og 2004), handlingsplan for bæredygtigt landbrug (1991) og Grøn vækst (2009).

Mange af disse planer m.v. har baggrund i EU-regulering: direktiver om nitrat, vandrammer, habitat og suppleres med CAP's regler om landbrugsstøtte og landdistriktsprogrammer osv.

Natur- og landbrugskommissionen af 2013 anbefaler målrettet og differentieret fastsættelse af kvælstofnormer for den enkelte bedrift efter bl. a. jordens evne til at tilbageholde kvælstof. Anlæg til husdyrproduktion skal reguleres efter emissionsgrænser for de væsentligste natur- og miljøpåvirkninger. De politiske vækstaftaler 2014 sigter ligeledes mod en adskillelse af reguleringen af staldanlæg og markareal. Disse emner er netop, hvad Miljøstyrelsen for tiden arbejder på: En mere fleksibel administration med fokus på udledning i stedet for på antal dyr, godkendelse baseret på enkle anmeldelser og generelle regler i stedet for konkrete vurderinger. Reglerne skal indeholde en justering af kvælstofnormerne efter afgrødekrav, regulering af fosfor, beskyttelse af grundvand og en særlig fosfor- og ammoniakregulering i forhold til sårbar natur. Kontrollen skal ske på grundlag af gødningsregnskabet. Herved håber man at kunne gennemføre en forenkling af administrationen til gavn for både erhvervet og miljøet.

Det var meget interessant at høre om de tanker, som Miljøministeriet har gjort sig i tidens løb om forholdene omkring "vores" gamle erhverv. Og det var meget fint, at Miljøstyrelsen havde ladet så kompetente oplægsholdere bruge tid og kræfter på at fortælle Klub 60+ om forholdene set med miljøbriller.